

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Wyjaśnienie przypowieści o miłosiernym ojcu.
- Wyjaśnienie, czym jest miłosierdzie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wie, czego uczy nas Bóg w przypowieści o miłosiernym ojcu;
- potrafi wymienić formy kultu miłosierdzia Bożego;
- zna uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała.

Pojęcia i postaci

Kult miłosierdzia Bożego, miłosierny ojciec, grzech, św. Faustyna Kowalska, bł. Michał Sopoćko, św. Jan Paweł II.

Wartości

Miłosierdzie, miłość.

Metody i środki

Burza mózgów, film, praca z tekstem, praca z podręcznikiem.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby ta nauka była dla nas pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: wyjaśnię, że miłosierdzie jest największym przymiotem Boga; będę potrafił wymienić formy kultu miłosierdzia Bożego; dowiem się, kim była św. Faustyna Kowalska i co Jezus jej przekazał; będę wiedział, kiedy obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel pisze na tablicy słowo „miłosierdzie”. Następnie prosi uczniów o wymienienie skojarzeń z tym słowem (uczniowie podają swoje propozycje i zapisują je na tablicy). Uświadomienie uczniom, że miłosierdzie dotyczy zarówno Boga, jak i człowieka.

Metoda – film. Nauczyciel wyświetla oficjalny teledysk Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 roku z hymnem *Błogostawieni miłosierni*.

<https://www.youtube.com/watch?v=joBSdPV3oMo> (dostęp: 7.06.2023).

Nauczyciel prosi, by uczniowie, słuchając pieśni, spróbowali zanotować, kto jest dla nas wzorem miłosierdzia.

Metoda – praca z tekstem. Nauczyciel wyjaśnia, że głosicielką miłosierdzia Bożego była św. Faustyna Kowalska. Robiła to, ponieważ w objawieniach prosił ją o to Jezus. Zapisane przez nią objawienia zostały wydane jako *Dzienniczek*.

Nauczyciel dzieli klasę na trzy grupy. Każda z nich otrzymuje fragment *Dzienniczka* (załącznik 1). Zadaniem uczniów jest przekazanie, o czym mówił Jezus lub o co prosił św. Faustynę. Na zakończenie uczniowie prezentują wyniki swojej pracy. W razie potrzeby nauczyciel może rozwinąć ich wypowiedzi.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie samodzielnie lub w parach wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”). Po zakończeniu pracy uczniowie prezentują swoje odpowiedzi.

Podsumowanie lekcji

Święto Miłosierdzia Bożego obchodzimy w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Inna jego nazwa to Niedziela Miłosierdzia Bożego. Jako święto liturgiczne najpierw było obchodzone w archidiecezji krakowskiej (od 1985 roku), a następnie niektórzy biskupi polscy w swoich diecezjach też propagowali to święto. Ojciec Święty Jan Paweł II w 1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. Podczas kanonizacji

św. Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Papież ustanowił to święto dla całego Kościoła.

Modlitwa na zakończenie

Jezu, ufam Tobie (3 razy).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:
Odczytywanie tekstów poprzez przekład intersemiotyczny (np. drama, inscenizacja sceny biblijnej, udział w misterium paschalnym).
- Muzyka i plastyka:
Pieśni związane z rokiem liturgicznym oraz przykłady religijnej muzycznej twórczości ludowej, obrzędów, zwyczajów, tradycji regionu.
- Wychowanie do życia w rodzinie:
Wartości i tradycje ważne w rodzinie, w tym wspólne świętowanie, organizacja i przeżywanie wolnego czasu.
Komunikowanie uczuć, wyrażanie pamięci, składanie życzeń z okazji rodzinnych uroczystości.
Podział obowiązków; praca i rekreacja; tworzenie atmosfery świętowania.
- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej:
Słownictwo religijne: miłosierdzie, *Jezu, ufam Tobie*.

Załącznik 1

Św. Faustyna Kowalska, Dzienniczek

Na drugi dzień rano, kiedy weszłam do naszej kaplicy, usłyszałam te słowa wewnątrz: *Ile razy wejdiesz do kaplicy, odmów zaraz tę modlitwę, której Cię nauczyłem wczoraj.* Kiedy odmówiłam tę modlitwę, usłyszałam w duszy te słowa: *Modlitwa ta jest na uśmierzenie gniewu mego. Odmawiać ją będziesz przez dziewięć dni na zwykłej cząstce różańca w sposób następujący: najpierw odmówisz jedno „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo”, i „Wierzę w Boga”, następnie na paciorkach „Ojcze nasz” mówić będziesz następujące słowa: „Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa na przebłaganie za grzechy nasze i świata całego”; na paciorkach „Zdrowaś Maryjo” będziesz odmawiać następujące słowa: „Dla Jego bolesnej męki miej miłosierdzie dla nas i świata całego”. Na zakończenie odmówisz trzykrotnie te słowa: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem”.*

Dzienniczek 476

„Nie mogę kochać duszy, którą plami grzech, ale kiedy żałuje, to nie ma granicy dla Mojej hojności, jaką mam ku niej. Miłosierdzie moje ogarnia ją i usprawiedliwia. Miłosierdziem swoim ścigam grzeszników na wszystkich drogach ich i raduje się serce Moje, gdy oni wracają do mnie. [...] Jeżeli uciekają przed miłosiernym sercem moim, wpadną w sprawiedliwe ręce moje. Powiedz grzesznikom, że zawsze czekam na nich, wstuchuję się w tętno ich serca, kiedy uderzy dla mnie. Napisz, że przemawiam do nich przez wyrzuty sumienia, przez niepowodzenie i cierpienia, przez burze i pioruny, przemawiam przez głos Kościoła, a jeżeli udaremnię wszystkie łaski moje, poczynam się gniewać na nich, zostawiając ich samym sobie i daję im, czego pragną”.

Dzienniczek 1728

W pewnej chwili usłyszałam te słowa: *Córko moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu moim. Pragnę, aby święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżają do źródła miłosierdzia*

mojego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar, w dniu tym, otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat. Miłosierdzie moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł, ani ludzki, ani anielski. Wszystko, co istnieje, wyszło z wnętrzości miłosierdzia mego. Każda dusza w stosunku do mnie, rozważać będzie przez wieczność całą miłość i miłosierdzie Moje. Święto Miłosierdzia wyszło z wnętrzości moich, pragnę, aby, uroczyście obchodzone było w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Nie zazna ludzkość spokoju, dopokąd nie zwróci się do źródła miłosierdzia mego.

Dzienniczek 699